

คู่มือสำหรับอบบรมแรงงานต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย

ศาลากลางจังหวัดน่าน
ศูนย์ฝึกอบรมแรงงานต่างด้าว
ศูนย์การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว
กรมการจัดหางาน

ศูนย์ฝึกอบรมแรงงานต่างด้าว
ศูนย์การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม

คู่มือสำหรับอบบรมแรงงานต่างด้าว ที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย

สารบัญ

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย	3
สัญญาจ้าง	8
สิทธิประโยชน์ต่างๆ	10
วินัยความปลอดภัย และสุขอนามัย	11
กฎหมาย ข้อห้าม และการคุ้มครองแรงงาน	14
การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย	24

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

ชื่อประเทศอย่างเป็นทางการ	ราชอาณาจักรไทย (Kingdom of Thailand)
เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร (Bangkok)
พื้นที่	513,115 ตารางกิโลเมตร
เขตแดน	มีพรมแดนทาง ทิศตะวันออก ติดสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและราชอาณาจักรกัมพูชา ทิศใต้ ติดสหพันธรัฐมาเลเซีย ทิศตะวันตก ติดสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ทิศเหนือ ติดสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ประชากร	ประมาณ 66 ล้านคน (2018)
ภาษาราชการ	ภาษาไทย
ธงชาติ	เป็นธงไตรรงค์มีสามสี สีแดง หมายถึง ชาตีสีขาว หมายถึง ศาสนา และสีน้ำเงินหมายถึง พระมหากษัตริย์
สกุลเงิน	บาท (THB)
การปกครอง	ประเทศไทยปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
ศาสนา	ประชากรในประเทศไทยนับถือศาสนาพุทธนิกายเถรวาท ร้อยละ 95 ศาสนาอิสลาม ร้อยละ 4 ศาสนาคริสต์และศาสนาอื่นๆ ร้อยละ 1
วันหยุดและการทำงาน	หน่วยงานราชการทำงานวันจันทร์ - วันศุกร์ หยุดวันเสาร์และอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ หน่วยงานเอกชนส่วนใหญ่จะหยุดวันอาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์

ลักษณะภูมิประเทศ

ประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในบริเวณที่เรียกว่า “คาบสมุทรอินโดจีน” ซึ่งหมายถึงดินแดนที่เชื่อมระหว่างกลางของสองแผ่นดินใหญ่ คือ อินเดียทางตะวันตก และจีนทางตะวันออก ประเทศตั้งอยู่ริมทวีป โดยติดกับทะเล ถึง 2 ด้าน คือ ด้านอ่าวไทยและด้านทะเลอันดามัน

ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นแบบ ภูมิอากาศร้อนชื้นเขตร้อน อากาศร้อนที่สุดในเดือน เมษายน พฤษภาคม เป็นฤดูร้อน ช่วงกลางเดือน พฤษภาคม - เดือนตุลาคม เป็นฤดูฝน ส่วนเดือน พฤศจิกายน - กลางเดือนมีนาคม อากาศแห้งและหนาว ยกเว้นภาคใต้ที่มีอากาศร้อนขึ้นตลอดทั้งปี จึงมีแค่สองฤดู คือ ฤดูร้อนกับฤดูฝน

สังคมและวัฒนธรรมของไทย

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ชาติพันธุ์ ศาสนา และวัฒนธรรม แต่สามารถผสมผสานกันได้อย่างกลมกลืนจนเป็นสังคมที่มีลักษณะเฉพาะ รักอิสระ ยึดมั่นในสถาบัน ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีขนบธรรมเนียม ประเพณีที่งดงามมีเอกลักษณ์เป็นของตนเอง ยอมรับในระบบอาวุโส ไม่นิยมความรุนแรง ชอบการประนีประนอมและใช้ชีวิตอย่างเรียบง่าย มีความเป็นมิตรกับชาวต่างชาติโดยเฉพาะประชาคมอาเซียน ในปัจจุบันได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงในโลกโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยี การพัฒนาอย่างรวดเร็ว การคมนาคมสะดวกสบาย และการเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการบริโภค ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิถีการดำเนินชีวิต บางประการทั้งในเมืองและชนบท

สังคมไทยยังคงรักษาสังคมแบบเครือญาติ เคารพผู้ที่รักและนับถือ รวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น โดยเฉพาะในสังคมชนบทที่ร่วมใจทำบุญ ตามเทศกาล เช่น การทำบุญวันสงกรานต์เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว การนำของขวัญและน้ำออบไปรดน้ำขอพรจากบิดามารดา และญาติผู้ใหญ่

มารยาทไทย

1. คนไทยทักทายและแสดงความเคารพด้วยการไหว้ พร้อมกล่าวคำว่า “สวัสดี”
2. คนไทยมักส่งรอยยิ้มให้กันและกัน แสดงถึงความเป็นมิตรไมตรี แม้จะไม่เคยรู้จักกันมาก่อน
3. เมื่อได้ยินเพลงชาติไทย ควรยืนตรงเพื่อแสดงถึงการให้เกียรติและเคารพต่อสถาบันชาติ
4. เมื่อได้ยินเพลงสรรเสริญพระบารมี ในโรงแรมหรือโรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นใดทุกคนควรยืน เพื่อแสดงความเคารพต่อสถาบันพระมหากษัตริย์
5. ควรถอดรองเท้าเมื่อเข้าบ้าน หรือศาสนสถาน เช่น อุโบสถ วิหาร เป็นต้น
6. เมื่อได้รับเชิญหรือไปเยี่ยมเยียนผู้ใด ควรแสดงออกถึงน้ำใจไมตรีต่อเจ้าของบ้าน
7. คนไทยเรียกกันด้วยชื่อจริง เมื่อสนิทและคุ้นเคยกันจะเรียกชื่อเล่นพร้อมคำนำหน้า “คุณ” เพื่อความสุภาพ
8. คนไทยนิยมรับประทานอาหารด้วยช้อนและส้อม
9. คนไทยจะให้ความเคารพนับถือโดยให้เกียรติแก่ผู้อาวุโสกว่า และบุคคลสำคัญ
10. เมื่อรับประทานอาหารร่วมกัน คนไทยให้เกียรติผู้อาวุโสรับประทานอาหารก่อน

สิ่งที่ไม่ควรทำ

1. ต้องไม่แสดงกิริยาหลบหลู่ ดูหมิ่น สถาบันเกี่ยวกับชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ไทย
2. พระพุทธรูปเป็นสิ่งที่คนไทยให้ความเคารพ ไม่ควรกระทำใดๆ ที่แสดงถึงการหลบหลู่ ดูหมิ่น เช่น การปีนป่าย หรือการนำไปวางในที่ที่ไม่เหมาะสม
3. คนไทยถือว่าศีรษะเป็นสิ่งสูงสุด ไม่ควรจับหรือส่งสิ่งของข้ามศีรษะ ซึ่งถือว่าไม่สุภาพ
4. คนไทยถือว่าเท้าเป็นของต่ำไม่ควรใช้เท้าชี้ เขี่ย หรือเดินข้ามบุคคลหรือสิ่งของ เช่น อาหาร หนังสือ เป็นต้น
5. ไม่ควรแต่งกายด้วยชุดสีดำในงานพิธีมงคลต่างๆ เช่น งานแต่งงาน เยี่ยมคนป่วย วันเกิด เป็นต้น
6. ไม่ควรแสดงความรักด้วยการกอดจูบในที่สาธารณะ หรือเขตศาสนสถาน
7. ไม่ควรแต่งกายไม่สุภาพ เช่น นุ่งสั้น หรือชุดเปิดไหล่ เมื่อเข้าไปศาสนสถานหรือสถานที่สำคัญ
8. ไม่ควรกระทำการใดๆ ให้ผู้อื่นอับอาย เสียหน้าในที่สาธารณะ หรือต่อหน้าสาธารณชน
9. ไม่ควรทักทายคนไทยโดยเฉพาะสุภาพสตรีด้วยการโอบกอดหรือจูบ
10. ไม่พูดคุ้ยหรือเคี้ยวอาหารเสียงดังในขณะที่รับประทานอาหาร

สัญญาจ้าง

สัญญาจ้างงานเป็นเสมือนคู่มือในการปฏิบัติงาน ต้องอ่านให้เข้าใจ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ศึกษารายละเอียดและลักษณะการทำงานให้เข้าใจ และปฏิบัติให้ถูกต้อง ดังนี้

- 1.** สัญญาจ้างต้องระบุตำแหน่งงานและอัตราค่าจ้าง (ต้องไม่ต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ) และต้องระบุวันที่จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง
- 2.** ต้องระบุระยะเวลาการจ้างอย่างชัดเจนว่าเป็นสัญญาทำงาน 1 ปี หรือ 2 ปี พร้อมระบุสถานที่ทำงาน
- 3.** ชั่วโมงการทำงานปกติไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ไม่เกิน 7 ชั่วโมง/วัน ถ้าเกินจากชั่วโมงทำงานปกติ ต้องได้รับค่าล่วงเวลา และใน 1 สัปดาห์ทำงานไม่เกิน 6 วัน
- 4.** นายจ้างต้องจัดให้ลูกจ้างหยุดประจำสัปดาห์โดยได้รับค่าจ้างสัปดาห์ละ 1 วัน และวันหยุดประเพณีไทยโดยได้รับค่าจ้างปีละ 13 วัน และเมื่อลูกจ้างทำงานครบหนึ่งปี นายจ้างตกลงจัดให้ลูกจ้างหยุดพักผ่อนประจำปี โดยได้รับค่าจ้างเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน
- 5.** ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานเกินเวลาทำงานปกติ นายจ้างต้องจ่ายค่าล่วงเวลาให้ลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่า 1.5 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดนายจ้างต้องจ่ายค่าทำงานในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างดังนี้
 - 5.1** ได้รับค่าจ้าง 1 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ในกรณีที่มิสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด
 - 5.2** ได้รับค่าจ้าง 2 เท่า ของค่าจ้างปกติต่อชั่วโมง ในกรณีที่มิสิทธิได้รับค่าจ้างในวันหยุด

6. นายจ้างตกลงจะจัดอาหารให้ลูกจ้างทุกวันทำงาน วันละ 3 มื้อ โดยค่าใช้จ่ายให้ตกลงกันเองระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง
7. นายจ้างตกลงจะจัดที่พักอาศัยที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะให้แก่ลูกจ้าง โดยค่าใช้จ่ายเรื่องที่พักให้ตกลงกันเองระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง
8. นายจ้างตกลงจัดให้มีการรักษาพยาบาลแก่ลูกจ้างตลอดระยะเวลาของสัญญา ตามที่กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ กำหนด
9. นายจ้างจะจ่ายค่าเดินทางของลูกจ้างถึงประเทศไทย รวมทั้งจัดหาหนะ รับผิดชอบลูกจ้างจนถึงที่พักและจ่ายค่าโดยสารกลับภูมิลำเนาของลูกจ้างในกรณีทำงานครบสัญญา ยกเว้นกรณีที่เป็นความผิดของลูกจ้างหรือลูกจ้างเป็นฝ่ายบอกเลิกสัญญา
10. ลูกจ้างต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของบริษัทนายจ้าง ซึ่งกำหนดขึ้นภายใต้เงื่อนไขกฎหมาย และให้ความเคารพต่อขนบธรรมเนียมประเพณีไทย/ลูกจ้างต้องทำงานให้นายจ้างเท่านั้นไม่ไปทำงานให้กับบุคคลอื่น/ลูกจ้างต้องไม่กระทำการใดๆ ในลักษณะข่มขู่ประทุรังหรือรวมตัวกันกระทำการสิ่งผิดกฎหมาย
11. กรณีนายจ้างประสงค์บอกเลิกสัญญา นายจ้างต้องบอกกล่าวให้ลูกจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน หรือจ่ายเงินค่าจ้าง 1 เดือน แทนการบอกเลิกสัญญา หรือให้เป็นไปตามกฎหมายแรงงานไทย รวมทั้งนายจ้างต้องจ่ายค่าเดินทางกลับประเทศให้แก่ลูกจ้างด้วย/กรณีลูกจ้างประสงค์บอกเลิกสัญญาลูกจ้างต้องบอกกล่าวให้นายจ้างทราบล่วงหน้า 1 เดือน และต้องจ่ายค่าเดินทางกลับประเทศด้วยตนเอง
12. นายจ้างจะต้องอพยพลูกจ้างไปอยู่ในสถานที่ปลอดภัยเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ เช่น ภัยธรรมชาติ การจลาจล การสู้รบ หรือการสงคราม และถ้าสถานการณ์ไม่เอื้ออำนวยให้ทำงานต่อไป นายจ้างต้องส่งลูกจ้างกลับประเทศโดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด/เงื่อนไขอื่นที่มีได้ระบุในสัญญานี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย

กรณีทำงานในเรือประมงทะเล ต้องใช้สัญญาจ้างในงานประมงทะเล
(รายละเอียด หน้า 21 และ 22)

สิทธิประโยชน์ต่างๆ

แรงงานต่างด้าวที่นำเข้ามาตาม MOU ที่ต้องเข้าสู่ระบบประกันสังคม ได้สิทธิประโยชน์ ดังนี้

1. **กองทุนประกันสังคม** นายจ้างต้องขึ้นทะเบียนลูกจ้างเป็นผู้ประกันตน ภายใน 30 วัน นับจากวันที่นายจ้างรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยนายจ้างและลูกจ้าง ต้องจ่ายเงินสมทบในอัตราร้อยละ 5 จากฐานค่าจ้างที่นำมาคำนวณไม่ต่ำกว่าเดือนละ 1,650 บาท และสูงสุดไม่เกินเดือนละ 15,000 บาท โดยรัฐบาลจะออกเงินสมทบเข้ากองทุนด้วยส่วนหนึ่ง นายจ้างจ่ายสมทบร้อยละ 5 รัฐบาลไทยร้อยละ 2.75

สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ 7 กรณี ได้แก่ กรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย ทุพพลภาพ ตาย คลอดบุตร สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน (ตามเงื่อนไขและระยะเวลาการส่งเงินสมทบ)

2. **กองทุนเงินทดแทน** นายจ้างของแรงงานต่างด้าวเป็นผู้จ่ายสมทบฝ่ายเดียวในอัตราร้อยละ 0.2-1 ของค่าจ้างตามความเสี่ยงของประเภทกิจการของนายจ้าง โดยจะได้รับความคุ้มครองนับตั้งแต่วันที่เข้าทำงานให้นายจ้าง

สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับ ได้แก่ กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทุพพลภาพ ตาย หรือสูญหาย

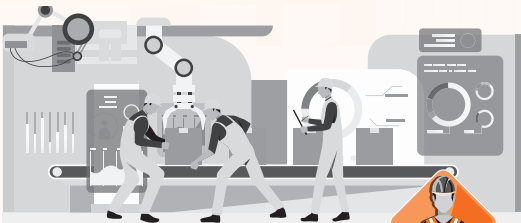
ข้อยกเว้นแรงงานต่างด้าวที่ไม่เข้าสู่ระบบประกันสังคม

ลูกจ้างที่ทำงานเป็นคนรับใช้ในบ้าน ทำงานเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งไม่ได้จ้างตลอดทั้งปี ลูกจ้างที่ทำงานเป็นครั้งคราว หรือตามฤดูกาล ลูกจ้างที่ทำงานให้นายจ้างประเภทหาบเร่หรือแผงลอย จะไม่ได้รับความคุ้มครอง แต่จะเข้าสู่ระบบการประกันสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข

วินัย ความปลอดภัย และสุขอนามัย

ข้อพึงปฏิบัติเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

1.	ห้ามสูบบุหรี่ในบริเวณโรงงาน ยกเว้นบริเวณที่อนุญาตให้สูบได้	8.	ไม่เล่น หรือหยอกล้อกันในขณะปฏิบัติงาน
2.	ห้ามขว้างน้ำลายหรือน้ำหมากลงพื้น หรือในบริเวณทำงาน	9.	ถ้าเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ใช้งานชำรุดขณะปฏิบัติงาน ต้องแจ้งผู้ควบคุมทราบทันที
3.	ทิ้งขยะมูลฝอยในถังที่จัดไว้ให้เท่านั้น	10.	ถ้าเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน ต้องแจ้งให้ผู้ควบคุมทราบทันที
4.	แต่งกายให้รัดกุมเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน	11.	เมื่อเลิกปฏิบัติงานต้องทำความสะอาด เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ใช้งาน ตลอดจนพื้นที่ทำงาน
5.	ตรวจสอบสภาพของเครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ว่าอยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	12.	ห้ามนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ใดๆ ออกนอกบริเวณพื้นที่ทำงาน โดยไม่ได้รับอนุญาต
6.	ไม่ใช่เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ต่างๆ เมื่อยังไม่ได้รับคำแนะนำวิธีการใช้	13.	ต้องศึกษาและปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในสถานที่ทำงานอย่างเคร่งครัด
7.	สวมอุปกรณ์ป้องกันอันตรายทุกครั้ง เมื่อต้องปฏิบัติงานที่อาจเกิดอันตราย		

การป้องกันอุบัติเหตุ

1

การทำงานบนที่สูงต้องสวมใส่เข็มขัดนิรภัย
และสายช่วยชีวิตขณะปฏิบัติงาน

2

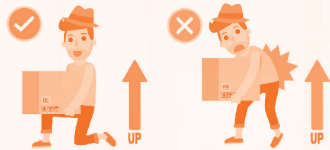
การป้องกันอันตรายจากไฟฟ้าช็อต

- ✦ ไม่ใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่บกพร่อง
- ✦ ไม่ใช้สายไฟเปลือยต่อปลั๊ก
- ✦ ไม่ใช้สายฝุ่กร่อน หลุดลู่เยือก เปื้อนน้ำมันหรือเสื่อมสภาพ
- ✦ เรียนรู้เกี่ยวกับอันตรายของไฟฟ้า
- ✦ ห้ามใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าขณะตัวเปียก

3

การยกเคลื่อนย้ายของอย่างปลอดภัยและ
ไม่ปวดหลัง ต้องปฏิบัติให้ถูกวิธี

4

เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตน เมื่อเกิดเพลิงไหม้
และวิธีใช้ถังดับเพลิง

5

เรียนรู้เครื่องหมาย ความปลอดภัย

โปรดหลีกเลี่ยงและระมัดระวัง

1. การทำงานกับเครื่องจักรที่ไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมกับงาน
2. การเข้าไปในสถานที่อันตราย เช่น บริเวณเครื่องจักรกำลังทำงาน การยืนใต้ของที่แขวนอยู่สูง การเดินในพื้นที่ที่ไม่ปลอดภัย
3. การตรวจเช็คอุปกรณ์ การทำความสะอาด การซ่อมแซม หรือการตรวจสอบเครื่องจักรในขณะที่เครื่องจักรกำลังทำงานอยู่หรือกำลังยกลอยหรือกำลังร้อนอยู่
4. การเดินเครื่องจักรทันทีโดยไม่มีกรให้สัญญาณเตือนแก่ผู้อื่นที่อยู่บริเวณใกล้เคียง หรือไม่ได้ตรวจเช็คความปลอดภัยก่อนเดินเครื่อง
5. การไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล หรือใช้ไม่เหมาะสม หรือใช้ไม่ถูกต้อง หรือสวมใส่เสื้อผ้าที่ไม่ปลอดภัย

จงเชื่อว่า
“อุบัติเหตุจะเป็นศูนย์ได้
ถ้าทุกคนมีความระมัดระวัง
ในการปฏิบัติงานของตน”

สุขอนามัยพื้นฐาน

ได้แก่ การดูแลสุขภาพด้วยตนเอง เพื่อการมีสุขภาพที่แข็งแรงและสุขภาพจิตที่ดี
แนะนำโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ มีดังนี้

1. กินอาหารที่มีประโยชน์ให้ครบห้าหมู่
2. ออกกำลังกายครั้งละ 30 นาที อย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 ครั้ง อย่างสม่ำเสมอ
3. รู้จักควบคุมอารมณ์อย่างเหมาะสม
4. สร้างสภาพแวดล้อมที่ดีทั้งในบ้านและชุมชน
5. หลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้เกิดโรคต่างๆ
6. งดอบายมุข บุหรี่ สุรา ยาเสพติด การพนันและสำส่อนทางเพศ

กฎหมาย ข้อยกเว้น และการคุ้มครองแรงงาน

**พระราชกำหนดการบริหารจัดการการจ้างงานของคนต่างด้าว
พ.ศ. 2560 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561**

1. ห้ามทำงานโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน
2. ห้ามทำงานนอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ คนต่างด้าวสามารถทำงานได้ทุกชนิดตามประเภทงานที่กฎหมายกำหนดให้คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตทำงานในแต่ละกลุ่มงานนั้นทำได้

ข้อควรรู้และต้องปฏิบัติ

1. คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงาน ต้องแจ้งเข้าทำงานภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เข้าทำงาน (มาตรา 64/2)
2. คนต่างด้าวต้องแจ้งให้นายทะเบียนทราบถึงผู้เป็นนายจ้าง สถานะที่ทำงาน และลักษณะงานที่ทำภายใน 15 วัน นับแต่วันที่เข้าทำงาน
3. คนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานกับนายจ้าง ออกจากงานก่อนครบสัญญาจ้าง ไม่มีสิทธิทำงานกับนายจ้างรายอื่น ยกเว้น
 - 3.1 คนต่างด้าวจะเปลี่ยนนายจ้างได้ต่อเมื่อออกจากงานเพราะความผิดของนายจ้าง หรือได้ชำระค่าเสียหายให้นายจ้างรายเดิมแล้ว (มาตรา 51)
 - 3.2 กรณีคนต่างด้าวมียสิทธิในการเปลี่ยนนายจ้างตามข้อ 3.1 ต้องแจ้งเพื่อทำงานกับนายจ้างรายใหม่ภายใน 30 วัน นับแต่เลิกทำงานกับนายจ้างรายเดิม (มาตรา 52) และต้องแจ้งต่อนายทะเบียนทุกครั้งที่เปลี่ยนนายจ้าง
4. กรณีคนต่างด้าวไม่มีสิทธิ์ในการเปลี่ยนนายจ้างหรือมีสิทธิเปลี่ยนนายจ้าง แต่ไม่ทำงานกับนายจ้างรายอื่นภายใน 30 วัน ใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวผู้นั้นสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ออกจากงานหรือพ้นกำหนดเวลา 30 วันแล้วแต่กรณี และให้ถือว่าการได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรสิ้นสุดลงตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง (มาตรา 53)

5. คนต่างด้าวมาทำงานแล้วเกิดเหตุในกรณีดังต่อไปนี้ (มาตรา 50)

5.1 กรณีนายจ้างไม่รับคนต่างด้าวเข้าทำงาน หรือคนต่างด้าวออกจากงาน ไม่ว่าด้วยเหตุใด เฉพาะที่ไม่ใช่ความผิดของคนต่างด้าว และคนต่างด้าวประสงค์จะทำงานกับนายจ้างรายอื่น ผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน อาจจัดให้คนต่างด้าวทำงานกับนายจ้างรายอื่นภายใน 30 วัน นับแต่วันที่นายจ้างไม่รับเข้าทำงาน แต่ระยะเวลาการทำงานกับนายจ้างรายใหม่ต้องไม่เกินกำหนดระยะเวลาตามสัญญา นำคนต่างด้าวมาทำงาน

5.2 กรณีคนต่างด้าวไม่ยินยอมทำงานกับนายจ้าง หากเป็นความผิดของนายจ้างให้คนต่างด้าวสามารถเปลี่ยนไปทำงานกับนายจ้างรายอื่นได้ ภายใน 30 วัน

6. ห้ามผู้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวมาทำงานกับนายจ้างในประเทศ และนายจ้างเรียกรับเงินหรือทรัพย์สินอื่นใดจากคนต่างด้าว เว้นแต่ค่าใช้จ่ายที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนต่างด้าวที่นายจ้างได้ออกให้ไปก่อน ได้แก่ ค่าหนังสือเดินทาง ค่าตรวจสุขภาพ ค่าใบอนุญาตทำงาน หรือค่าใช้จ่ายอื่นทำนองเดียวกันตามที่อธิบดีประกาศกำหนด (มาตรา 42 และมาตรา 49)

ข้อ 3 - 6 ใช้กับคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานตามระบบ MOU

ความผิดและโทษ

1.

คนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับ
อนุญาตให้ทำงาน หรือทำงาน
นอกเหนือจากที่มีสิทธิจะทำได้ เป็นการ
ฝ่าฝืนมาตรา 8 ต้องระวางโทษ ปรับ
ตั้งแต่ 5,000 - 50,000 บาท
(มาตรา 101)

2.

คนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาต
ให้ทำงานไม่แจ้งให้นายทะเบียน
ทราบถึงผู้เป็นนายจ้าง สถานที่ทำงาน
ของนายจ้างและลักษณะงานหลักที่ทำ
เป็นการฝ่าฝืน มาตรา 64/2
ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
20,000 บาท
(มาตรา 119/1)

3.

คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาต
ให้ทำงานไม่สามารถแสดง
ใบอนุญาตทำงานต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือนายทะเบียนภายใน
ระยะเวลาอันสมควร เป็นการฝ่าฝืน
มาตรา 68 ต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกิน 5,000 บาท
(มาตรา 120)

คำแนะนำขณะทำงานในประเทศไทย

1

ห้ามทำผิดกฎหมาย เช่น ห้ามเล่นการพนัน ครอบครองอาวุธ ขี้บรดโดยไม่มีใบอนุญาตขี้บรดขี้หรือขี้ขี้ขณะเมาสุรา

พกพาใบอนุญาตทำงานติดตัวตลอดเวลาที่ทำงาน

2

3

มีมารยาทในการใช้บริการสาธารณะ เช่น ไม่แย่งขึ้นรถโดยสาร ไม่สูบบุหรี่ในที่ห้ามสูบและที่สาธารณะ

ไม่ปลอมแปลงเอกสารทางราชการ

4

5

ศึกษา เรียนรู้ที่จะใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การเรียนภาษาไทย

ไม่หลงเชื่อผู้ที่แอบอ้างว่า สามารถช่วยเหลือให้อยู่หรือทำงานในประเทศไทย หรือดำเนินการเรื่องเอกสาร เช่น พาสปอร์ต วีซ่า

6

7

ศึกษาวินัยการจราจรในประเทศไทย เช่น ป้ายจราจรต่างๆ

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

การปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน

ให้นายจ้างปฏิบัติต่อลูกจ้างชายและหญิงโดยเท่าเทียมกันในการจ้างงาน เว้นแต่ลักษณะหรือสภาพของงานไม่อาจปฏิบัติเช่นนั้นได้

เวลากำงานปกติ

งานทุกประเภท ไม่เกิน 8 ชั่วโมง/วัน หรือตามที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันไว้ แต่ต้องไม่เกิน 48 ชั่วโมง/สัปดาห์

งานที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความปลอดภัย ไม่เกิน 7 ชั่วโมง/วัน หรือตามที่ลูกจ้างและนายจ้างตกลงกันไว้ แต่ต้องไม่เกิน 42 ชั่วโมง/สัปดาห์

การทำงานล่วงเวลา

ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้างเป็นคราวๆ ไป แต่ถ้าเป็นงานซึ่งต้องทำติดต่อกันไปถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน หรือเป็นงานฉุกเฉิน นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาได้เท่าที่จำเป็น

การทำงานในวันหยุด

ต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง เว้นแต่งานที่ต้องทำติดต่อกันไป ถ้าหยุดจะเสียหายแก่งาน และงานฉุกเฉิน หรือกิจการโรงแรมสถานมหรสพ งานขนส่ง ร้านอาหาร ร้านขายเครื่องดื่ม สโมสร สมาคม หรือสถานพยาบาล นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดได้เท่าที่จำเป็น และชั่วโมงการทำงานล่วงเวลา และการทำงานในวันหยุด รวมแล้วต้องไม่เกิน 36 ชั่วโมง/สัปดาห์

เวลาพัก

ไม่น้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมง หลังจากลูกจ้างทำงานมาแล้วไม่เกิน 5 ชั่วโมง ติดต่อกัน

สำหรับลูกจ้างเด็ก หลังจากทำงานมาแล้วไม่เกิน 4 ชั่วโมงติดต่อกัน ให้มีเวลาพักวันหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ชั่วโมง และใน 4 ชั่วโมงนั้นให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็ก ได้มีเวลาพักตามสมควร

วันหยุด

วันหยุดประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่า 1 วัน/สัปดาห์

วันหยุดตามประเพณีไม่น้อยกว่า 13 วัน/ปี โดยรวมวันแรงงานแห่งชาติ

ลูกจ้างที่ทำงานติดต่อกันครบ 1 ปี มีสิทธิหยุดพักผ่อนประจำปีไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน/ปี

วันลา

ลาป่วย ได้เท่าที่ป่วยจริง ได้รับค่าจ้างตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ไม่เกิน 30 วันทำงาน/ปี

ลากิจ ลูกจ้างมีสิทธิลา ได้ปีละไม่น้อยกว่า 3 วันทำงาน โดยได้รับค่าจ้างไม่เกิน 3 วันทำงานต่อปี

วันลาเพื่อคลอดบุตร ลูกจ้างหญิงมีสิทธิลาเพื่อคลอดบุตรครรภ์หนึ่ง ไม่เกิน 98 วัน นับรวมวันลาเพื่อตรวจครรภ์ก่อนคลอดบุตร และนับรวมวันหยุดที่มีระหว่างวันลาด้วย โดยได้รับค่าจ้างเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ไม่เกิน 45 วัน

ค่าจ้าง

ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ให้ถูกต้อง และตามกำหนดเวลา ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน รายชั่วโมง หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นที่ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่น ที่เป็นประโยชน์แก่ลูกจ้าง

(2) ในกรณีที่มีการคำนวณค่าจ้าง นอกจาก (1) ให้จ่ายตามกำหนดเวลาที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน

(3) ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด และเงินที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่าย ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่นายจ้างเลิกจ้างลูกจ้างให้นายจ้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุด และเงินที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่าย ตามที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับให้แก่ลูกจ้าง ภายใน 3 วัน นับแต่วันที่เลิกจ้าง

ค่าล่วงเวลา

วันทำงาน ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาให้แก่ลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่า 1.5 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงตามจำนวนที่ทำ หรือตามจำนวนผลงานที่ทำได้

วันหยุด ให้นายจ้างจ่ายค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้แก่ลูกจ้างในอัตราไม่น้อยกว่า 3 เท่าของอัตราค่าจ้างต่อชั่วโมงตามจำนวนที่ทำ หรือตามจำนวนผลงานที่ทำได้

ค่าชดเชย

นายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยให้ลูกจ้างเมื่อเลิกจ้างลูกจ้างโดยไม่มี ความผิด ในอัตราตามกำหนดไว้ในกฎหมาย

นายจ้างมีสิทธิเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย

ในกรณีดังต่อไปนี้

- (1) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้าง
- (2) จงใจให้นายจ้างได้รับความเสียหาย
- (3) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (4) ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน หรือระเบียบ หรือคำสั่งของ นายจ้าง อันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม และนายจ้างได้เตือนเป็นหนังสือแล้ว ทั้งนี้ หนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ไม่เกิน 1 ปี นับแต่วันที่ลูกจ้างกระทำความผิด เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงนายจ้างไม่จำเป็นต้องตักเตือน

- (5) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลา 3 วันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่น หรือ ไม่ก็ตาม โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

- (6) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณี (6) ถ้าเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ต้องเป็นกรณีที่เป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหาย

กฎกระทรวงคุ้มครองแรงงานในงาน ประมงทะเล พ.ศ. 2557 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

**ในกิจการประมงทะเลที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป นายจ้างต้องปฏิบัติ
ดังต่อไปนี้**

1. ห้ามหักค่าจ้างลูกจ้างยกเว้นเป็นการหักตามมาตรา 76 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541
2. ห้ามเรียกหรือรับหลักประกันจากลูกจ้าง เว้นแต่เป็นงานตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเรียกหรือรับหลักประกันการทำงาน หรือหลักประกันความเสียหายในการทำงานจากลูกจ้าง
3. ห้ามรับลูกจ้างอายุต่ำกว่า 18 ปี ทำงาน
4. ต้องจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพัก ไม่น้อยกว่า 10 ชั่วโมง ในระหว่างการทำงาน 24 ชั่วโมง และไม่น้อยกว่า 77 ชั่วโมงในระยะเวลาการทำงาน 7 วัน
5. ต้องจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือที่มีข้อความถูกต้องตรงกัน จำนวนสองฉบับ โดยมอบให้ลูกจ้างและนายจ้างเก็บไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ
6. ต้องนำตัวลูกจ้างไปรายงานตัวต่อพนักงานตรวจแรงงานอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง นับแต่วันทำสัญญาจ้าง
7. ในกรณีที่มิใช่ลูกจ้างตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป นายจ้างต้องจัดทำทะเบียนลูกจ้างเป็นภาษาไทยและเก็บไว้ ณ สถานที่ทำงาน เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบ และส่งสำเนาทะเบียนลูกจ้างภายใน 30 วัน นับแต่วันเริ่มจ้างลูกจ้างเข้าทำงาน
8. นายจ้างต้องจัดทำเอกสารการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดไว้ที่สถานที่ทำงาน โดยระบุชื่อ-สกุล ตำแหน่งหน้าที่ในงานประมงทะเล อัตราค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด และให้ลูกจ้างลงลายมือชื่อในเอกสารไว้เป็นหลักฐานเมื่อมีการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด
9. การจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง เงินส่วนแบ่งให้จ่ายตามที่ตกลงกันแต่ต้องไม่เกิน 3 เดือนต่อหนึ่งครั้ง หากผิดนัดการจ่าย ให้นายจ้างจ่ายดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี ในกรณีจึงใจผิดนัดไม่จ่ายเงิน ให้นายจ้างจ่ายเงินเพิ่มให้แก่ลูกจ้างร้อยละ 15 ของเงินที่ค้างในทุก 7 วัน

10. การจ่ายเงินเป็นรายเดือน ลูกจ้างจะได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันคูณ 30 วัน

11. ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดผ่านบัญชีธนาคารของลูกจ้าง โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของลูกจ้าง

12. ต้องจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำปีในปีหนึ่งไม่น้อยกว่า 30 วัน โดยได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ถ้าให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดให้จ่ายเงินเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่า 1 เท่า

13. ให้ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง โดยได้รับค่าจ้างปีหนึ่งไม่เกิน 30 วันทำงาน

14. ต้องจ่ายเงินให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของค่าจ้างขั้นต่ำกรณีที่ ลูกจ้างไปตกค้างอยู่ในต่างประเทศเนื่องจากทำงานให้นายจ้าง

15. ต้องดำเนินการหรือออกค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับสถานที่ที่รับลูกจ้างเข้าทำงานในกรณีเรืออับปางลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือเสียชีวิต หากหน่วยงานราชการเป็นผู้ส่งตัวลูกจ้างกลับให้มีสิทธิไต่เบี่ยเงินที่ได้จ่ายไปคืนจากนายจ้าง

16. นายจ้างต้องจัดให้มีอาหารและน้ำดื่มที่สะอาดถูกสุขลักษณะ ห้องส้วม เวชภัณฑ์และยาที่เพียงพอเพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานและระยะเวลาที่ลูกจ้างอยู่บนเรือ

17. นายจ้างซึ่งทำประมงนอกน่านน้ำไทย ต้องจัดให้มีอุปกรณ์หรือระบบการสื่อสารผ่านดาวเทียม ที่รองรับการส่งข้อความได้ไม่ต่ำกว่า 1 เมกะไบต์ (MB) ต่อคนต่อเดือน เพื่อให้ลูกจ้างไม่น้อยกว่า 1 ใน 4 ของลูกจ้างทั้งหมดบนเรือสามารถเข้าถึงและใช้ในการติดต่อหรือประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือญาติ ได้ตลอดเวลา โดยนายจ้างเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย หากอุปกรณ์ดังกล่าวไม่สามารถใช้งานได้ นายจ้างต้องจัดหาอุปกรณ์อื่นทดแทน จนกว่าจะซ่อมแซมหรือแก้ไขอุปกรณ์

18. ให้นายจ้างให้ความรู้แก่ลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพการทำงาน การใช้เครื่องมือ สุขภาพ อนามัย สภาพความเป็นอยู่ และอุปกรณ์ความปลอดภัยบนเรือก่อนทำงาน

พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522

**พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 กำหนดให้คนต่างด้าว
ที่อยู่ในราชอาณาจักรเกิน 90 วัน ต้องรายงานตัวแจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงาน
ตรวจคนเข้าเมืองทุก 90 วัน**

บทกำหนดโทษ

กรณีหากคนต่างด้าว ซึ่งอยู่ในราชอาณาจักรเกิน 90 วัน ต้องรายงานตัว
แจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงานตรวจคนเข้าเมืองทุก 90 วัน โดยหากคนต่างด้าวไม่มา
รายงานตัวทุก 90 วัน มีหลักเกณฑ์ข้อควรรู้และโทษ ดังนี้

1. การรับแจ้งที่พักอาศัย กรณีคนต่างด้าวอยู่เกิน 90 วัน มิใช่เป็นการ
ขอยุ่ต่อในราชอาณาจักร
2. เมื่อคนต่างด้าวเดินทางออกนอกราชอาณาจักร เมื่อเดินทางกลับมา
ให้เริ่มนับเวลา 90 วัน ใหม่ทุกกรณี
3. คนต่างด้าวผู้ใดอยู่เกินกว่า 90 วัน ไม่แจ้งที่พักอาศัยต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ หรือแจ้งช้ากว่าที่กำหนด ต้องมารายงานตัวด้วยตนเอง และเสียค่าปรับ
จำนวน 2,000 บาท หรือคนต่างด้าว
ถูกจับกุมตัวมาไม่ว่ากรณีใดๆ ต้องเสียค่าปรับ
จำนวน 4,000 บาท

การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย

หากประสบปัญหาระหว่างการทำงานในประเทศไทย สามารถติดต่อขอรับความช่วยเหลือหน่วยงานดังต่อไปนี้

1

สถานเอกอัครราชทูต
แห่งราชอาณาจักรกัมพูชา
ประจำประเทศไทย
518/4 ถนนประชาอุทิศ
(ซอยรามคำแหง 39)
เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร

2

เหตุด่วนเหตุร้าย
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
แจ้งสายด่วน
Hot Line 191

3

เจ็บป่วยฉุกเฉิน
สถาบันการแพทย์
ฉุกเฉินแห่งชาติ
แจ้งสายด่วน
Hot Line 1669

4

การขอรับความช่วยเหลือในประเทศไทย
ส่วนของกระทรวงแรงงาน

- ประสบปัญหาด้านแรงงานติดต่อ
กระทรวงแรงงาน สายด่วน **Hot Line 1506**
- แจ้งข้อร้องเรียนการจ้างงานไม่เป็น
ธรรม www.labour.go.th/helpme หรือ
Hot Line 1546

• ขอคำปรึกษาแนะนำ ประสานจัดหา
ที่พักชั่วคราวระหว่างรอการช่วยเหลือจาก
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ที่ศูนย์ร่วมบริการช่วย
เหลือแรงงานต่างด้าว 10 ศูนย์ ที่ประจำ
ณ สำนักงานจัดหางานจังหวัด ดังนี้

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสมุทรปราการ โทร. 0 2395 5991-2

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสมุทรสาคร โทร. 0 3446 9327

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดชลบุรี โทร. 0 3839 8057

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดเชียงใหม่ โทร. 09 8123 4250

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดตาก โทร. 0 5556 3639-40

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดขอนแก่น โทร. 0 4333 0197-9 ต่อ 24

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดนครราชสีมา โทร. 08 6468 7563

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดระนอง โทร. 09 3795 8855

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทร. 08 8752 5925

ศูนย์ร่วมบริการช่วยเหลือแรงงานต่างด้าว
จังหวัดสงขลา โทร. 08 8591 0091

5

กรณีเดินทางเข้า
หรือ ออกนอกประเทศ
สำนักงานตำรวจ
ตรวจคนเข้าเมือง

Hot Line 1178

6

กรณีถูกละเมิดสิทธิ
ติดต่อสายด่วน
สำนักงานคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

Hot Line 1377

7

หากสงสัยหรือพบเห็นการค้ำมนุษย์
ติดต่อสายด่วน ศูนย์ช่วยเหลือสังคม
กระทรวงการพัฒนาสังคมและ
ความมั่นคงของมนุษย์

Hot Line 1300

គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ពលករមនុស្សដែល បានទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើការនៅប្រទេសថៃ

មាតិកា

ចំណេះដឹងទូទៅអំពីប្រទេសថៃ **27**

កិច្ចសន្យាជួល **32**

ផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗ **34**

វិន័យ សុវត្ថិភាព និងអនាម័យ **35**

ច្បាប់ បម្រាម និងការគាំពារពលករ **38**

ការសុំជំនួយនៅក្នុងប្រទេសថៃ **48**

ចំណេះដឹងទូទៅអំពីប្រទេសថៃ

ឈ្មោះប្រទេសជាផ្លូវការ	ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (Kingdom of Thailand)
រាជធានី	បាងកក (Bangkok)
ផ្ទៃដី	513,115 គីឡូម៉ែត្រការ៉េ
ព្រំដែន	ព្រំដែននៅ ទិសខាងជើង ជាប់ជាមួយសាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ និងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទិសខាងត្បូង ជាប់ប្រទេសម៉ាលេស៊ី និង ទិសខាងលិច ជាប់សាធារណរដ្ឋនៃសហភាពភូមា និងសាធារណរដ្ឋប្រជាធិបតេយ្យប្រជាមានិតឡាវ។
ប្រជាជន	ប្រហែល 66 លាននាក់ (ឆ្នាំ 2018)
ភាសាផ្លូវការ	ភាសាថៃ
ទង់ជាតិ	ជាទង់ជាតិបីពណ៌ ពណ៌ក្រហមតំណាងឲ្យជាតិ ពណ៌សតំណាងឲ្យសាសនា និងពណ៌ខៀវតំណាងឲ្យព្រះមហាក្សត្រ
រូបិយប័ណ្ណ	បាត (THB)
ការគ្រប់គ្រង	ប្រទេសថៃគ្រប់គ្រងដោយរបបប្រជាធិបតេយ្យ ដែលមានព្រះមហាក្សត្រជាប្រមុខ
សាសនា	ប្រជាជនថៃកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាប្រភេទ 95% សាសនាអ៊ីស្លាម 4% សាសនាគ្រិស្ត និងសាសនាផ្សេងៗទៀត 1%។
ថ្លៃឈប់សម្រាក និងការធ្វើការ	មន្ត្រីរាជការធ្វើការចាប់ពីថ្ងៃច័ន្ទដល់ថ្ងៃសុក្រ ហើយឈប់សម្រាកថ្ងៃសៅរ៍ និងអាទិត្យ ព្រមទាំងថ្ងៃបុណ្យជាតិ ចំណែកក្រុមហ៊ុនឯកជនភាគច្រើនឈប់ថ្ងៃអាទិត្យ និងថ្ងៃបុណ្យជាតិ។

ភូមិសាស្ត្រ

ប្រទេសថៃស្ថិតនៅក្នុងភូមិភាគអាគ្នេយ៍ ក្នុងបរិវេណដែលមានឈ្មោះថា “ឧបទ្វីបឥណ្ឌូចិន” មានន័យថាជាផ្ទៃដីដែលផ្សារភ្ជាប់រវាងផ្ទៃដីជំរិះគ្នា គ្នាខាងលិចនៃប្រទេសឥណ្ឌា និងខាងកើតនៃប្រទេសចិន។ ជាប្រទេសដែលស្ថិតនៅមាត់ទ្វីប ដែលមានផ្ទៃដីជាប់សមុទ្រ ទាំងពីរជុំវិញក៏ ល្បួងសមុទ្រថៃ និងសមុទ្រអាន់ដាម៉ាន់។

លក្ខខណៈអាកាសធាតុ

អាកាសធាតុនៃប្រទេសថៃភាគច្រើនជាអាកាស ធាតុត្រូពិចក្តៅហើយសើម។ អាកាសធាតុនឹងក្តៅខ្លាំងក្នុង ខែសីហា ខុសគ្នាពីខែដទៃទៀត។ ចាប់ពីពាក់កណ្ត ដល់ខែសីហា ដល់តុលា ដែលជាដំបូងរដូវវស្សា។ រីឯរដូវរងារ គឺចាប់ពីខែវិច្ឆិកាដល់ពាក់កណ្តដល់ខែមីនា អាកាសធាតុ នឹងស្ងួតហើយត្រជាក់ លឺកលងែតតែភូមិភាគខាងត្បូងដែល មានអាកាសធាតុក្តៅហើយសើមពេញមួយឆ្នាំ ទើបបញ្ចប់ឱ្យមានតែរដូវវស្សា រដូវក្តៅ និងរដូវត្បូង។

ការសម្មជំងៃការគ្រួសាររបស់ជនជាតិថៃ

1. ជនជាតិថៃសាកសួរគ្នា និងសម្តែងការគោរពដោយការសព្វះព្រមជាមួយនិយាយពាក្យថា “សាវ៉ាត់ឌី”។
2. ជនជាតិថៃតែងតែញញឹមឲ្យគ្នាទៅវិញទៅមក ដែលតំណាងឲ្យភាពជាមិត្តទោះបីមិនដែលស្គាល់គ្នាក៏ដោយ។
3. ពេលដែលបាន ភ្លេងជាតិ គួរក្រោកឈរដើម្បីជាការផ្តល់កិត្តិយស និងគោរពជាតិ។
4. ពេលដលៃមាន ភ្នំលងើកស្នូលកិត្តិយសនៃព្រះមហាក្សត្រ ក្នុងរាងក្រុនមហាសុរេ ឬអង្គុតភាពណាក៏ដោយ គួរបំភ្លេចនាគួរដើមឡើងដើម្បីបិទដល់ការគោរពដល់ព្រះមហាក្សត្រ។
5. គួរដោះស្រប់កែដឹងពេលចូលក្នុងផ្ទះ ឬកន្លែងផ្សេងៗ ដូចជា កុដុប វិហារ ជាដើម។
6. ពេលទទួលបានការគោរពអញ្ជើញឬទៅលេងអូនកណ្តាមុនាក់ គួរតែបែងហាញអាយុវិញនូវទឹកចិត្ត និងភាពជាមុខសំខាន់ៗ៖
7. ជនជាតិថៃហែលឈ្មោះគុនដាយឈ្មោះពិត ពេលដលៃជិតស្និទ្ធជុនហើយទើបហៅដាយឈ្មោះក្រៅដាយមានពាក្យ “យុន” នាំមុខឈ្មោះជាការសុភាព។
8. ជនជាតិថៃចូលចិត្តទទួលទានអាហារដាយប៊ូរីសុលាបពុរ និងសម។
9. ជនជាតិថៃផ្ទុះដល់ការគោរពសម្តែងអូនកដលៃចាស់ជាង និងមនុស្សសំខាន់ៗ។
10. ពេលហូបអាហារជុំគ្នា ជនជាតិថៃផ្ទុះដល់កិត្តិយសឲ្យអូនកអាមុច្វីរីនជាងហូបមុន។

សកម្មភាពដែលមិនគួរធ្វើ

1. មិនត្រូវសម្តែងចេញនូវអាកប្បកិរិយាប្រមាថ មើលងាយ អង្គភាពដែលទាក់ទងនឹង ជាតិ សាសនា និងព្រះមហាក្សត្រ។
2. ព្រះពុទ្ធរូបជាវត្ថុដែលជនជាតិថៃផ្តល់ការគោរពបូជា មិនគួរធ្វើអ្វីដែលសម្តែងចេញដល់ ការប្រមាថមើលងាយ ដូចជាការជិះជាន់ ឬយកទៅតំកល់ទុកនៅកន្លែងមិនសមស្រប។
3. ជនជាតិថៃចាត់ទុកក្បាលជារបស់ខ្ពស់ ដូច្នេះមិនគួរចាប់លេង ឬហុចរបស់លើក្បាល ដែលជាការមិនសុភាព។
4. ជនជាតិថៃចាត់ទុកជើងជារបស់ទាប ដូច្នេះមិនគួរប្រើជើងចង្អុល គាស ឬដើរកន្លងអ្នកផ្សេង ឬរបស់ផ្សេងៗដូចជាអាហារ សៀវភៅជាដើម។
5. មិនគួរស្លៀកពាក់ខោអាវពណ៌ខ្មៅក្នុងពិធីមង្គលផ្សេងៗ ដូចជា អាពាហ៍ពិពាហ៍ សួរសុខទុក្ខអ្នកជម្ងឺ ថ្ងៃខួបកំណើតជាដើម។
6. មិនគួរសម្តែងមេត្រីភាពស្នេហាដោយការអោប ឬចើបនៅក្នុងកន្លែងសាធារណៈ ឬតំបន់គោរពសាសនា។
7. មិនគួរតែងខ្លួនមិនសមស្រប ដូចជា ស្លៀកខ្លី ឬអាវបើកស្មារនៅកន្លែងគោរពសាសនា ឬកន្លែងសំខាន់ៗ។
8. មិនគួរធ្វើអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកដទៃទទួលភាពអាម៉ាសនៅកន្លែងសាធារណៈ ឬនៅមុខសាធារណៈជន។
9. មិនគួររាក់ទាក់ជនជាតិថៃ ជាពិសេសស្ត្រី ដោយការអោបឬចើប។
10. មិននិយាយគ្នា ឬទំពារអាការព្រះពេលទទួលទានអាហារ។

កិច្ចសន្យាជួល

កិច្ចសន្យាជួលប្រៀបដូចជាគោលការណ៍ក្នុងការអនុវត្តការងារ ត្រូវមានឲ្យយល់ច្បាស់ និងអនុវត្តតាមយ៉ាងភ្ជាប់គ្នា។ សិក្សាសេចក្តីលម្អិត និងលក្ខណៈការធ្វើការឲ្យជាក់ច្បាស់ដូចខាងក្រោមនេះ៖

1. កិច្ចសន្យាជួលត្រូវប្រាប់ពីតំណែងនៃការងារ និងប្រាក់ឈ្នួល (ត្រូវមិនទាបជាងបៀវត្សរ៍អប្សរមា) ហើយត្រូវប្រាប់ពីថ្ងៃបើកប្រាក់ឈ្នួលមិនតិចជាងមួយដងក្នុងមួយខែ។
2. ត្រូវប្រាប់ពីរយៈពេលការជួលច្បាស់លាស់ថាជាកិច្ចសន្យាជួល 1 ឆ្នាំ ឬ 2 ឆ្នាំ ព្រមទាំងបញ្ជាក់ពីទីតាំងកន្លែងធ្វើការ។
3. ម៉ោងធ្វើការធម្មតាមួយថ្ងៃមិនលើសពី 8 ម៉ោង។ ការងារដែលមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុខភាពធ្វើការមិនលើសពី 7 ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃ បើសិនជាធ្វើការលើសម៉ោងដែលបានកំណត់នេះត្រូវបង់ប្រាក់ជាថ្លៃធ្វើការថែមម៉ោង។ មួយសប្តាហ៍ធ្វើការ 6 ថ្ងៃ។
4. ថៅកែត្រូវឲ្យពលករឈប់រៀងរាល់សប្តាហ៍តែបានទទួលប្រាក់ឈ្នួលធម្មតា មួយសប្តាហ៍ 1 ថ្ងៃ និងឈប់ថ្ងៃបុណ្យជាតិដោយនៅតែបានទទួលប្រាក់ឈ្នួលក្នុងមួយឆ្នាំ 13 ថ្ងៃ។ ពេលធ្វើការបានគ្រប់មួយឆ្នាំ ថៅកែត្រូវអនុញ្ញាតឲ្យពលករឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំដោយបានទទួលប្រាក់ឈ្នួល មិនតិចជាង 6 ថ្ងៃ។
5. បើសិនជាថៅកែឲ្យពលករធ្វើការលើសពេលធម្មតា ថៅកែត្រូវផ្តល់ប្រាក់ថ្លៃធ្វើការលើសម៉ោងក្នុងអត្រាមិនតិចជាង 1.5 ដង ដោយគិតតាមថ្លៃឈ្នួលក្នុងមួយម៉ោងនៃម៉ោងធ្វើការធម្មតា ហើយបើសិនជាថៅកែឲ្យពលករធ្វើការក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក ត្រូវផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលមិនតិចជាង 2 ដងនៃអត្រាជួលធម្មតា។
 - 5.1 ទទួលបានចូលលៃឆ្នួល ១ ដងនៃតំលៃជួលធម្មតាក្នុងមួយម៉ោង ក្នុងករណីមានសិទ្ធិមានទទួល តំលៃឆ្នួលក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក
 - 5.2 មានទទួលចូលលៃឆ្នួល ២ ដងនៃតំលៃជួលធម្មតាក្នុងមួយម៉ោងក្នុងករណីមិនមានសិទ្ធិមានទទួល តំលៃឆ្នួលក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក

6. ថៅកែយល់ព្រមផ្តល់អាហារឲ្យពលកររាល់ថ្ងៃ ក្នុងមួយថ្ងៃ 3 ពេល ដោយតម្លៃផ្សេងៗ ត្រូវគិតតាមភាពសមស្របរវាងថៅកែ និងពលករ។
7. ថៅកែយល់ព្រមផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅដែលមានសុវត្ថិភាព និងត្រូវតាមក្បួនអនាម័យដល់ពលករ ដោយតម្លៃផ្សេងៗត្រូវគិតតាមភាពសមស្របរវាងថៅកែ និងពលករ។
8. ថៅកែយល់ព្រមឲ្យមានការព្យាបាលដល់ពលកររហូតដល់អស់កិច្ចសន្យាតាមដែលច្បាប់ បានប្រកាសកំណត់។
9. ថៅកែនឹងបង់ថ្លៃធ្វើដំណើររបស់ពលករមកប្រទេសថៃ នឹងផ្តល់សេវាដឹកជញ្ជូនពលកររហូតមក ដល់កន្លែងស្នាក់នៅ ព្រមទាំងផ្តល់ប្រាក់ការធ្វើដំណើរត្រលប់ទៅស្រុកពេលដែលពលករបញ្ចប់ កិច្ចសន្យា លើកលែងតែករណីដែលកើតពីការធ្វើខុសរបស់ពលករ ឬពលករជាអ្នកលះបង់កិច្ច សន្យាជួលដោយខ្លួនឯង។
10. ពលករត្រូវស្តាប់បង្គាប់ និងអនុវត្តតាមច្បាប់ទម្លាប់របស់ក្រុមហ៊ុន ដែលបានកំណត់ឡើង ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃច្បាប់ និងគោរពតាមប្រពៃណីទំនៀមទម្លាប់ថៃ។ ពលករត្រូវធ្វើការឲ្យ ថៅកែតែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ហាមមិនឲ្យធ្វើការឲ្យអ្នកផ្សេងៗ ពលករមិនត្រូវរួមគ្នាធ្វើបាតុកម្ម ឬរួមគ្នាធ្វើអំពើខុសច្បាប់។
11. ក្នុងករណីថៅកែចង់បញ្ចប់កិច្ចសន្យាជួល ថៅកែត្រូវប្រាប់ឲ្យពលករដឹងមុនចំនួន 1 ខែ ឬបង់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួល 1 ខែជំនួសឲ្យការបញ្ចប់កិច្ចសន្យា ឬធ្វើតាមរបៀបរបស់ច្បាប់ការ ងារនៃប្រទេសថៃ។ ថៅកែត្រូវចេញប្រាក់ថ្លៃធ្វើដំណើរឲ្យពលករពេលត្រលប់ទៅប្រទេស ខ្លួន។ ក្នុងករណីដែលពលករចង់បញ្ចប់កិច្ចសន្យាមុនពេលកំណត់ ត្រូវប្រាប់ថៅកែមុន 1 ខែ និងត្រូវចេញថ្លៃធ្វើដំណើរដោយខ្លួនឯង។
12. ថៅកែត្រូវជម្លាសពលករទៅកន្លែងដែលមានសុវត្ថិភាព ករណីកើតហេតុករណីមិនគម្លី ដូចជា គ្រោះធម្មជាតិ ចលាចល ការចម្បាំង ឬសង្គ្រាមជាដើម។ បើសិនស្ថានភាពករណី មិនអំណោយផលក្នុងការធ្វើការ ថៅកែត្រូវបញ្ជូនពលករត្រលប់ទៅកាន់ប្រទេសកំណើត ដោយថៅកែជាអ្នកចេញថ្លៃធ្វើដំណើរទាំងអស់ ចំណែកលក្ខខណ្ឌផ្សេងដែលមិនមានក្នុង កិច្ចសន្យានឹងដោះស្រាយតាមច្បាប់។

ក្នុងករណីធ្វើការលើទូកនេសាទសមុទ្រ ត្រូវប្រើកិច្ចសន្យាជួលការងារនេសាទសមុទ្រ (សេចក្តីលម្អិត ទំព័រ 21 និង 22)។

ផលប្រយោជន៍ផ្សេងៗ

ពលករមរទេសដែលចូលមកធ្វើការតាម MOU ដែលត្រូវចូលក្នុងប្រព័ន្ធសុខុមាលភាពសង្គម បានទទួលសិទ្ធិប្រយោជន៍ដូចតទៅនេះ (បោះពុម្ពលើកទី 2) ព.ស 2562

1. មូលនិធិសុខុមាលភាពសង្គម ថៅកែត្រូវចុះឈ្មោះពលករជាអ្នកធានារ៉ាប់រងក្នុងអំឡុង 30 ថ្ងៃ រាប់ចាប់ពីថៅកែទទួលពលករមកធ្វើការ។ ថៅកែ និងពលករត្រូវបង់ប្រាក់ចំនួន 5% នៃចំនួនប្រាក់ឈ្នួល ដោយក្នុងមួយខែមិនតិចជាង 1,650 បាត ខ្ពស់បំផុតមិនលើសពី 15,000បាត ដោយរដ្ឋនិងជួយបង់ប្រាក់បន្ថែមទៀតចំនួន 2.75%។

ផលប្រយោជន៍ដែលនឹងទទួលបាន 7 ករណី រួមមាន ករណីឈឺថ្កាត់ ឬជួបឧបត្តិហេតុពិការ ស្លាប់ សម្រាលកូន ចិញ្ចឹមកូន ជរាភាព និងគ្មានការងារធ្វើ (តាមលក្ខខណ្ឌ និងរយៈពេលការបង់ប្រាក់)។

2. មូលនិធិទូទាត់សំណង ថៅកែរបស់ពលករមរទេសជាអ្នកបង់ប្រាក់តែម្នាក់ក្នុងអត្រា 0.2-1% នៃប្រាក់ឈ្នួល ដោយផ្អែកទៅតាមហានិភ័យនៃការងារ ដោយពលករនឹងទទួលបានការគាំពារចាប់តាំងពីថ្ងៃតំបូងដែលធ្វើការឱ្យថៅកែ។

ផលប្រយោជន៍ដែលនឹងទទួលបាន គឺករណីកើតឧបត្តិហេតុ ឬឈឺថ្កាត់ ពិការ ស្លាប់ ឬបាត់ខ្លួន។

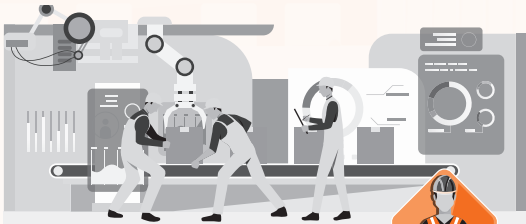
ករណីលើកលែងនៃពលករមរទេសដែលមិនបានចូលក្នុងប្រព័ន្ធសុខុមាលភាពសង្គម

ពលករដែលធ្វើការជាអ្នកបម្រើតាមផ្ទះ ធ្វើការដាំដុះ ផលផល ព្រៃឈើ និងចិញ្ចឹមសត្វដែលមិនបានជួលពេញមួយឆ្នាំ ពលករដែលធ្វើការបណ្តោះអាសន្ន ឬតាមរដូវកាល ពលករដែលធ្វើការប្រភេទដើរលក់ ឬលក់តាមតូប នឹងមិនទទួលបានការគាំពារ តែនឹងចូលក្នុងប្រព័ន្ធជានារ៉ាប់រងសុខភាពរបស់ក្រសួងសុខាភិបាល។

វិស័យ សុវត្ថិភាព និងអនាម័យ

ចំណុចគួរអនុវត្តដើម្បីសុវត្ថិភាពពេលធ្វើការ

1.	ហាមជក់បារីក្នុងបរិវេណរោងចក្រ លើកលែងតែបរិវេណដែលអាចអនុញ្ញាតឲ្យជក់។	8.	មិនលេងប្រឡែងគ្នាក្នុងកន្លែងធ្វើការ។
2.	ហាមខាកស្ពោះឬទឹកមាត់ដាក់លើតុដូក្នុងកន្លែងធ្វើការ។	9.	បើសិនជាសំភារៈបរិក្ខារ គ្រឿងចក្រ ឧបករណ៍ធ្វើការមានការខូចខាតក្នុងពេលអនុវត្តការងារ ត្រូវប្រាប់មេការភ្លាមៗ។
3.	ចោលសម្រាបផ្សេងៗក្នុងធុងសម្រាបដែលមានតែប៉ុណ្ណោះ។	10.	បើសិនកើតគ្រោះថ្នាក់ក្នុងពេលអនុវត្តការងារ ត្រូវប្រាប់មេការឲ្យដឹងភ្លាមៗ។
4.	ស្លៀកពាក់ឲ្យសមរម្យសមស្របជាមួយការអនុវត្តការងារ។	11.	ពេលធ្វើការរួចត្រូវសម្អាតសំភារៈគ្រឿងចក្រឧបករណ៍និងកន្លែងធ្វើការ។
5.	ត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈនៃសំភារៈបរិក្ខារគ្រឿងចក្រនិងឧបករណ៍ផ្សេងៗឲ្យមានលក្ខណៈសមស្របអនុវត្តការងារ។	12.	ហាមយកឧបករណ៍ផ្សេងៗចេញពីកន្លែងធ្វើការ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត។
6.	មិនប្រើសំភារៈបរិក្ខារ គ្រឿងចក្រ និងឧបករណ៍ផ្សេងៗ បើសិនមិនទាន់បានស្តាប់ការណែនាំពីវិធីការប្រើប្រាស់។	13.	ត្រូវសិក្សា និងអនុវត្តតាមច្បាប់នៃការការពារសុវត្ថិភាពនៅកន្លែងធ្វើការយ៉ាងភ្ជាប់ភ្ជួន។
7.	ពាក់ឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាពគ្រប់ពេលវេលា ក្នុងពេលធ្វើការដែលអាចកើតគ្រោះថ្នាក់។		

ការការពារគ្រោះថ្នាក់

1

ការធ្វើការនៅកន្លែងខ្ពស់ត្រូវពាក់ខ្សែក្រវ៉ាត់សុវត្ថិភាព និងខ្សែរ៉ែតជំនួយក្នុងពេលធ្វើការ។

2

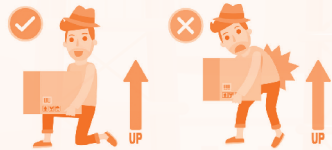
ការការពារគ្រោះថ្នាក់ពីភ្លើងឆក់

- ✦ មិនប្រើសំភារៈ ឬឧបករណ៍ដែលខុសប្រក្រតី
- ✦ មិនប្រើខ្សែភ្លើងគ្មានសំបកដោតខុយ
- ✦ មិនប្រើខ្សែភ្លើងដែលពុក រយះហើយសើម ប្រលាក់ប្រេង ឬខូចគុណភាព
- ✦ សិក្សាពីគ្រោះថ្នាក់នៃអគ្គិសនី
- ✦ ហាមប្រើឧបករណ៍អគ្គិសនីពេលដែលខ្លួនសើម

3

ការលើកនិងបន្លាស់ទីវត្ថុធ្ងន់ដោយសុវត្ថិភាពនិងមិន ឈឺខ្នង ត្រូវអនុវត្តយ៉ាងត្រឹមត្រូវតាមវិធីការ។

4

ស្វែងយល់ពីវិធីគ្រប់គ្រង ពេលកើតមានភ្លើងឆេះ និងវិធីការប្រើបំពុងពន្លត់ភ្លើង។

5

ស្វែងយល់ពីនិមិត្តសញ្ញាសុវត្ថិភាព។

សូមជៀសវាង និងប្រយ័ត្នប្រយែង

1. ការធ្វើការជាមួយគ្រឿងចក្រដែលគ្មានសុវត្ថិភាព ឬមិនសមស្របជាមួយការងារ។
2. ការចូលទៅក្នុងបរិវេណដែលមានគ្រោះថ្នាក់ ដូចជាបរិវេណដែលគ្រឿងចក្រកំពុងធ្វើការការឈរក្រោមវត្ថុដែល ព្យួរខ្ពស់ ការដើរក្នុងបរិវេណដែលគ្មានសុវត្ថិភាព។
3. ការត្រួតពិនិត្យឧបករណ៍ ការសម្អាត ការជួសជុល ឬការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងចក្រដែល លក់ពុងដំណើរការ ឬកំពុងលើកឡើងខ្ពស់ ឬកំពុងក្តៅខ្លាំង។
4. ការដំណើរការគ្រឿងចក្រភ្លាមៗដោយមិនផ្តល់សញ្ញាដល់អ្នកផ្សេងដែលនៅក្នុងបរិវេណជុំវិញ ឬមិនបានត្រួតពិនិត្យសុវត្ថិភាពមុនបញ្ជូនម៉ាស៊ីន។
5. ការមិនប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ការពារសុវត្ថិភាពផ្ទាល់ខ្លួន ឬប្រើមិនសមស្រប ឬប្រើមិនត្រឹមត្រូវ ឬស្លៀកពាក់ខោអាវដែលគ្មានសុវត្ថិភាព។

ត្រូវចងចាំថា
“គ្រោះថ្នាក់នឹងមិនអាចកើតឡើង
បើសិនជាគ្រប់គ្នាមានការប្រយ័ត្នប្រយែង
ក្នុងការអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួន”

មូលដ្ឋានអនាម័យ

គឺការថែទាំសុខភាពរបស់ខ្លួន ដើម្បីមានសុខភាពរឹងមាំ និងសុខភាពផ្លូវចិត្តល្អ។ ខាងក្រោមនេះជាការណែនាំដោយមូលនិធិជំនួយការលើកស្ទើងសុខភាព មានដូចតទៅនេះ៖

1. បរិភោគអាហារដែលមានប្រយោជន៍ទាំង 5 ក្រុម។
2. ហាត់ប្រាណម្តង 30 នាទី យ៉ាងតិចមួយសប្តាហ៍ 3 ដងដោយទៀងទាត់។
3. ចេះទប់អារម្មណ៍យ៉ាងសមស្រប។
4. បង្កើតបរិស្ថានល្អទាំងក្នុងផ្ទះ និងសហគមន៍។
5. ចៀសវាងកត្តាហានិភ័យដែលអាចបង្កឱ្យកើតរោគផ្សេងៗ។
6. បញ្ឈប់អំពើអប្បាយមុខ បុរី ស្រា គ្រឿងញៀន ល្បែង និងការប្តូរដៃគូរួមរក្ស។

ច្បាប់ បម្រាម និងការគាំពារពលករ

ព្រះរាជក្រឹត្យកំណត់ការគ្រប់គ្រងការធ្វើការនៃពលករបរទេស ឆ្នាំ 2017
និងចំណុចដែលកែប្រែបន្ថែម

1. ហាមធ្វើការដោយគ្មានលិខិតការអនុញ្ញាត។
2. ហាមធ្វើការផ្សេងក្រៅពីការងារដែលមានសិទ្ធិធ្វើបាន។ ពលករបរទេសធ្វើការបានគ្រប់ប្រភេទដែលច្បាប់បានកំណត់ដែលពលករបរទេសបានទទួលលិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើការក្នុងប្រភេទការងារនីមួយៗ។

ចំណុចគួរយល់ដឹង និងត្រូវអនុវត្ត

1. ពលករបរទេសដែលបានទទួលការអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើការ ត្រូវផ្តល់ដំណឹងពីការចូលធ្វើការក្នុងអំឡុងពេល 15 ថ្ងៃ រាប់ចាប់ពីចូលធ្វើការ (មាត្រា 64/2)។
2. ពលករបរទេសត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ត្រីកត់ត្រាបានដឹងពីឈ្មោះថៅកែកន្លែងធ្វើការ និងលក្ខណៈការងារក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃ រាប់ពីថ្ងៃទីដែលចូលធ្វើការងារ។
3. ពលករបរទេសដែលចេញពីថៅកែចាស់មុនគ្រប់កិច្ចសន្យា មិនអាចទៅធ្វើការជាមួយថៅកែផ្សេងបានទេ លើកលែងតែ
 - 3.1 ពលករបរទេសនឹងប្តូរថៅកែបាននៅពេលលាលយប់ពីការងារព្រោះទំនួលខុសត្រូវរបស់ថៅកែ ឬបានបង់ប្រាក់ថ្លៃខូចខាតដល់ថៅកែចាស់រួចរាល់ហើយ (មាត្រា 51)។
 - 3.2 ករណីពលករមានសិទ្ធិប្តូរថៅកែដូចដែលបានបញ្ជាក់តាមចំណុច 3.1 ហើយនោះ ត្រូវផ្តល់ដំណឹងដល់អ្នកកាន់កាប់បញ្ជីក្នុងអំឡុង 30 ថ្ងៃចាប់ពីចេញពីថៅកែចាស់ (មាត្រា 52)។ និងត្រូវជូនដំណឹងទៅមន្ត្រីកត់ត្រា រាល់ពេលមានការផ្លាស់ប្តូរថៅកែ។
 4. ករណីពលករបរទេសមិនបានទទួលសិទ្ធិប្តូរថៅកែ ឬមានសិទ្ធិតែមិនបានចូលធ្វើការជាមួយថៅកែថ្មីក្នុងអំឡុង 30 ថ្ងៃ លិខិតអនុញ្ញាតឲ្យធ្វើការនឹងត្រូវបញ្ចប់រាប់ចាប់ពីចេញពីថៅកែចាស់បាន 30 ថ្ងៃ ហើយលិខិតការអនុញ្ញាតឲ្យរស់នៅក្នុងប្រទេសថៃក៏ត្រូវបានបញ្ចប់ដែរដោយដុំអែកតាមច្បាប់នៃការចូលក្នុងស្រុកនៃជនបរទេស (មាត្រា 53)។

5. ពលករមនុស្សដែលចូលមកធ្វើការហើយកើតមានហេតុការដូចតទៅនេះ (មាត្រា 50)

5.1 ករណីថ្នាក់មិនទទួលបានពលករចូលធ្វើការ ឬពលករមនុស្សសេចក្តីការងារមិនថាក្នុងករណីណាមួយ ដលៃមិនមែនជាកំហុសរបស់ពលករ ហើយពលករនោះចង់បន្តដើរការជាមួយថ្នាក់ផ្អែសង ពលករអាចធ្វើការក្នុងអំឡុងពេល 30 ថ្ងៃចាប់ពីចេញពីថ្នាក់ចាស់ តមែនត្រូវលើសពីលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងកិច្ចសន្យាដើមនោះទេ។

5.2 ប៊ីសិនជាពលករមិនព្រមធ្វើការជាមួយថ្នាក់ចាស់ បុរសិនជាក៏តពីកំហុសរបស់ថ្នាក់ចាស់ ពលករអាចប្តូរទៅធ្វើការជាមួយថ្នាក់ថ្មីក្នុងអំឡុងពេល 30 ថ្ងៃ។

6. ហាមមិនឲ្យអ្នកដលៃមានតួនាទីនាំពលករមនុស្សមកធ្វើការ ឬថ្នាក់ទ្រាំប្រាក់ពីពលករលីកលងៃតវ៉ាជាថវិកាដលៃថ្នាក់បែងឲ្យពលករមុន ដូចជាថ្នាក់លើខិតលងៃដនៃថ្នាក់ពិនិត្យសុខភាព ថ្នាក់លើខិតអនុញ្ញាត និងផ្សេងៗទៀតដលៃដូចនឹងចូលមានកំណត់ (មាត្រា 42 និងមាត្រា 49)។

ចំណុច 3 - 6 ប្តីជាមួយពលករមនុស្សដែលចូលមកធ្វើការតាមប្រព័ន្ធផ្តល់ MOU

កំហុស និងការដាក់ទោស

1.

ពលករបរទេសដែលធ្វើការដោយគុមានលិខិតអនុញ្ញាត ឬធ្វើការរដ្ឋសងក្នុងក្រុងស៊ីនឡាដៃអាចធ្វើបាន ជាការលុបបំបាត់មាត្រា 8 ត្រូវពិន័យចាប់ពី 5,000 – 50,000 ហាត (មាត្រា 101)។

2.

ពលករបរទេសដែលមានអនុញ្ញាត ខ្វះការធ្វើការ តមិនមានផ្ទះលំនៅដ្ឋាន ដល់អ្នកកាន់បញ្ជីពីលុបចោលកន្លែងធ្វើការ និងលក្ខខណៈនៃការងារ ជាការលុបបំបាត់មាត្រា 64/2 ត្រូវពិន័យមិនលើសពី 20,000 ហាត (មាត្រា 119/1)។

3.

ពលករបរទេសដែលមានលិខិតអនុញ្ញាតខ្វះការធ្វើការ តមិនអាចបង្កហេតុលិខិតអនុញ្ញាតធ្វើការចំពោះបុគ្គលិករដ្ឋបាល ឬអ្នកកាន់បញ្ជីជំនួញពលសមស្រប ជាការលុបបំបាត់មាត្រា 68 ត្រូវពិន័យជាប្រាក់មិនលើសពី 5,000 ហាត (មាត្រា 120)។

ការណែនាំអំឡុងពេលធ្វើការក្នុងប្រទេសថៃ

1

ហាមធុរអំពីខុសច្បាប់ ដូចជា ការលង់លួងលែងសីលធម៌
មានអារម្មណ៍យកមានការអនុញ្ញាត
ឬប័ណ្ណបញ្ជាក់លេខស្តីប្រកាស។

យកលិខិតអនុញ្ញាតធ្វើការជាប់ខ្លួនរហូត។

2

3

មានអាកប្បកិរិយាល្មើសក្នុងការប្តឹងប្តឹងរដ្ឋបាល
ធារណៈ ដូចជា មិនដណ្តើមគុណឡើងឡានក្រុង
មិនជក់ហ្វឹកនៅកន្លែងហាមជក់
និងទឹកក្រហមផ្សេងៗ។

មិនបន្តលំងកសាងការ។

4

5

សិក្សា និងស្វែងយល់ពីការប្តឹងប្តឹងរដ្ឋបាល
ពលរដ្ឋទំនួលខុសត្រូវយោងនឹងដូចជា
ការរៀនភាសាថៃ។

មិនជឿទុកចិត្តអ្នកដល់អះអាងថា
អាចជួយឲ្យយាងទៅ ឬធ្វើការនៅប្រទេសថៃ
ឬដំណើរការតំណកសារ ដូចជាលិខិតឆ្លងដែន
វិសាជាដើម។

6

7

សិក្សាពីនីតិវិធីចរាចរណ៍នៃប្រទេសថៃ
ដូចជាសុលាករចរាចរណ៍ផ្សេងៗ។

ព្រះរាជក្រឹត្យគាំពារពលករ ឆ្នាំ 1982

ការបុរេតិបត្តិយ៉ាងសុមិភាព

ថ្នាក់ត្រូវបុរេតិបត្តិយ៉ាងសុមិភាពរវាងពលករដែលជាស្ត្រីនិងបុរស លីកលងៃតលៃ កុខណៈការងារដែលមិនអាចអនុវត្តបានទាំងពីរភេទ។

ម៉ាងធ្វើការធម្មតា

ការងារគួរបំប្រុងរទេ មិនលើសពី 8 ម៉ាងក្នុងមួយថ្ងៃ ឬតាមដែលថ្នាក់ និងពលករព្រមព្រាងគ្នា តមិនត្រូវលើសពី 48 ម៉ាងក្នុងមួយសប្តាហ៍។

ការងារដែលអាចកើតគុះថ្នាក់ដល់សុខភាព ឬគុមានសុវត្ថិភាព មិនលើសពី 7 ម៉ាងក្នុងមួយថ្ងៃ ឬតាមថ្នាក់ និងពលករព្រមព្រាងគ្នា តមិនត្រូវលើសពី 42 ម៉ាងក្នុងមួយសប្តាហ៍។

ការធ្វើការថែម៉ាង

ត្រូវមានទទួលការយល់ព្រមពីពលករ តម្រូវការការងារនោះត្រូវធ្វើជាប់គ្នាមិនអាច ឈប់បាន ឬបើឈប់នឹងបង្កការខូចខាតដល់ការងារនោះ ថ្នាក់អាចឲ្យពលករធ្វើការថែម៉ាង តាមភាពចាំបាច់។

ការធ្វើការក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក

ត្រូវមានទទួលការយល់ព្រមពីពលករ លីកលងៃតដៃការងារដែលចាំបាច់ ត្រូវធ្វើឲ្យយូរចេញពី បើឈប់នឹងបង្កការខូចខាតដល់ការងារនោះ និងការងារបន្តទាន់ ឬជាការងារសណ្តាប់តាម មហាសុរេ ការងារដឹកជញ្ជូន ភាជនីយដ្ឋាន ហាងលក់ភស្តុដ្ឋ អង្គការ សមាគម ឬមនុស្សធម៌ ថ្នាក់អាចឲ្យពលករធ្វើការក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាកតាមចាំបាច់ ហើយម៉ាងធ្វើការថែម៉ាង និងថ្ងៃឈប់សម្រាកក្នុងមួយសប្តាហ៍ត្រូវមិនលើសពី 36 ម៉ាងក្នុងមួយសប្តាហ៍។

ម៉ាងសម្រាក

មិនតិចជាងមួយថ្ងៃ 1 ម៉ាង ក្នុងមួយពិពលករធ្វើការមកហើយមិនលើសពី 5 ម៉ាង។

សម្រាប់ពលករដែលនៅក្នុងមង្គ ក្នុងមួយពិធ្វើការហើយមិនលើសពី 4 ម៉ាង ត្រូវមានពេលសម្រាកមិនតិចជាង 1 ម៉ាង ហើយក្នុង 4 ម៉ាងនោះត្រូវឲ្យពលករដែលជាក្រុម ងមានពេលវេលាសម្រាកតាមការគួរ។

ថ្ងៃឈប់សម្រាក

ថ្ងៃសម្រាកបុរេចាំសប្តាហ៍មិនតិចជាង 1 ថ្ងៃក្នុងមួយសប្តាហ៍។

ថ្ងៃបុណ្យជាតិ រាប់បញ្ចូលទាំងទិវាពលកម្មពិភពលោក។

ពលករដលៃជុំវិញការពង្រឹងមួយឆ្នាំអាចសុំចុះហប់សម្រាកមានមិនតិចជាង 6 ថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំ។

ថ្ងៃសុំចុះហប់

សុំចុះហប់ឈឺ អាចសុំចុះហប់មានការឈឺពិត និងមានទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលតាមធម្មតា តម្លៃមិនលើស 30 ថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំ។

សុំចុះហប់ធម្មតា និយាជកមានសិទ្ធិឈប់សំរាកក្នុងមួយឆ្នាំមិនតិច ជាង 3ដង ដោយមានទទួលបានថ្លៃពលកម្មមិនលើស3ថ្ងៃក្នុងមួយឆ្នាំ

ប្រាក់ឈ្នួល

ប្រាក់ឈ្នួល ប្រាក់ថែមម៉ោង ថ្លៃឈ្នួលជុំវិញការក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក និងប្រាក់ឈ្នួលថែមម៉ោងក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាកមានដូចខាងក្រោមនេះ៖

(1) ក្នុងករណីដែលគណនាប្រាក់ឈ្នួលជាថ្មី ជាថ្ងៃ ជាម៉ោង ឬជាពេលវេលាផ្សេងៗដលៃមិនលើសពីមួយខែ ឬតាមលទ្ធផលនៃការងារដោយរាប់ជាចំនួនការងារ ត្រូវបើកមួយខែមិនតិចជាងមួយដង លើកលែងតែមានការពុម្ពពុករាងក្នុងរវាងថ្ងៃ និងពលករដលៃជុំវិញឱ្យកើតប្រយោជន៍ដលៃពលករ។

(2) ក្នុងករណីដែលមានការគណនាថ្លៃឈ្នួលកុំរើ (1) ត្រូវបើកប្រាក់ឈ្នួលតាមការកំណត់ពេលវេលាដលៃថ្ងៃ និងពលករពុម្ពពុករាងក្នុងនា។

(3) ថ្លៃឈ្នួលថែមម៉ោង ប្រាក់ឈ្នួលក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក ថ្លៃថែមម៉ោងក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក និងប្រាក់ដលៃនិយាជកមានតួនាទីត្រូវតែចាយត្រូវតាមមួយខែមិនតិចជាងម្តង

ក្នុងករណីថ្ងៃបញ្ចប់ការជួលពលករ ថ្ងៃត្រូវបើកប្រាក់ឈ្នួលថែមម៉ោង ប្រាក់ឈ្នួលជុំវិញការក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក ប្រាក់ឈ្នួលថែមម៉ោងក្នុងថ្ងៃឈប់សម្រាក និងប្រាក់ដលៃនិយាជកមានតួនាទីត្រូវតែចាយ តាមដលៃពលករមានសិទ្ធិមានទទួលបានក្នុងអំឡុងពេល 3 ថ្ងៃបន្តទាប់ពីបញ្ចប់ការជួល។

ប្រាក់ឈ្នួលថែមម៉ោង

ប្លង់ធ្វើការ ថ្នាក់ត្រូវរៀបចំប្រាក់ឈ្នួលថែមម៉ោងពលករក្នុងអត្រា 1.5 ដងនៃប្រាក់ឈ្នួលក្នុងមួយម៉ោង ឬតាមចំនួនលទ្ធផលដែលទទួលបាន។

ប្លង់ឈប់សម្រាក ថ្នាក់ត្រូវបើកប្រាក់ឈ្នួលថែមម៉ោងក្នុងប្លង់ឈប់សម្រាកដល់ពលករក្នុងអត្រាមិនតិចជាង 3 ដងក្នុងអត្រាការជួលក្នុងមួយម៉ោងក្នុងប្លង់ធ្វើការធម្មតា ឬតាមលទ្ធផលដែលទទួលបាន។

ប្រាក់សំណង

ថ្នាក់ត្រូវរៀបចំប្រាក់សំណងដល់ពលករពេលដែលបញ្ឈប់ការងារពលករដែលគ្មានកំហុស ក្នុងអត្រាដែលកំណត់ដោយច្បាប់។

ថ្នាក់មានសិទ្ធិបញ្ឈប់ការជួលដោយមិនចាំបាច់បង់ប្រាក់សំណង

ក្នុងករណីដូចតទៅនេះ

- (1) មិនសុំមានត្រង់ចំពោះតួនាទី ឬទង្វើរខុសឆ្គងខាងច្បាប់ដោយមានចេតនាមិនល្អអំពីថ្នាក់
- (2) តាំងចិត្តធ្វើឱ្យថ្នាក់ទទួលបានការខូចខាត
- (3) ជុំវិញបុរេសេវាដែលធ្វើឱ្យថ្នាក់មានការខាតបង់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ
- (4) លុបបំបាត់ប្រាក់ដែលទាក់ទងនឹងការធ្វើការ ឬច្បាប់ទម្ងន់លាបប្រញាប់ការរបស់ថ្នាក់ ដែលសុំបទឧប្បត្តិហើយថ្នាក់មានជំនឿលើសិទ្ធិស្មោះត្រង់ហើយ។ ក្នុងករណីនេះលិខិតដាស់តឿនត្រូវមានអាយុមិនលើសពី 1 ឆ្នាំរាប់តាំងពីពេលករមានជំនឿលើកលែងតែករណីធ្ងន់ធ្ងរដែលថ្នាក់មិនចាំបាច់ដាស់តឿន។
- (5) ហោះបង់ចោលតួនាទីជាប់គុណ 3 ប្លង់ ទោះបីជាប្លង់ឈប់សម្រាកក៏ដោយ ដោយការឈប់នោះគ្មានហេតុផលសមសួរ។
- (6) ទទួលបានទាស់ជាប់គុណតាមការពិភាក្សារបស់ថ្នាក់រួម លើកលែងជាទាស់ដែលធ្វើដោយការជុំវិញបុរេសេវា ឬកំហុសបែបទម្ងន់លាប។

ក្នុងករណី (6) បីសិនជាកំហុសដែលបានកើតឡើងដោយការជុំវិញបុរេសេវា ឬបទប្បញ្ញត្តិ ត្រូវតែដាក់ករណីដែលធ្វើឱ្យថ្នាក់ទទួលបានការខូចខាត។

ច្បាប់ការគាំពារពលករក្នុងការងារនសោទសមុទ្រ ឆ្នាំ 2013 និងដដែលមានការកែប្រែបន្តថៃ

ក្នុងរបបនសោទសមុទ្រដដែលមានពលករចាប់ពីមុនក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៧ ដល់ឆ្នាំ ២០១៣ ត្រូវអនុវត្តច្បាប់ខាងក្រោមនេះ៖

1. ហាមកាត់ប្រាក់ឈ្នួលពលករ លើកលែងតែកាត់តាមមាត្រា 76 នៃព្រះរាជក្រឹត្យ តិគ្រឹះការពលករឆ្នាំ 1981។
2. ហាមមិនឱ្យមានការយកការធានាពីពលករ លើកលែងតែការងារដែលកំណត់ដោយក្រសួងការងារ ចំពោះការរៀនការបង្រៀនដោយមានការយកការធានាក្នុងការធ្វើការ ឬការធានាដដែលអាចកើតចេញពីពលករ។
3. ហាមមិនឱ្យទទួលបានពលករដដែលមានអាយុទាបជាង 18 ឆ្នាំចូលធ្វើការ។
4. ត្រូវឱ្យពលករសម្រាកពីការងារមិនតិចជាង 10 ម៉ោងក្នុងអំឡុងពេលធ្វើការ 24 ម៉ោង ហើយត្រូវមិនតិចជាង 77 ម៉ោងក្នុងមួយសប្តាហ៍។
5. ត្រូវធ្វើកិច្ចសន្យាជាលាយលាក់អក្សរ មានការព្រមព្រាងគុណចំនួន 2 ច្បាប់ ដោយប្រគល់ឱ្យថ្នាក់ និងពលករមុខងារមួយច្បាប់។
6. ត្រូវនាំពលករទៅបង្ហាញខ្លួនចំពោះបុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យពលករយ៉ាងតិចមួយឆ្នាំម្តង ចាប់តាំងពីចុងធ្វើកិច្ចសន្យា។
7. ក្នុងករណីដដែលមានពលករចាប់ពី 10 នាក់ឡើងទៅ ថ្នាក់ត្រូវធ្វើប្រតិបត្តិការ ជាភាសាថៃហើយប្រមូលទុកនៅកន្លែងធ្វើការ ដើម្បីឱ្យបុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យពលករបានត្រួតពិនិត្យ។ ថ្នាក់ត្រូវបញ្ជូនប្រតិបត្តិការច្បាប់ថតចម្លងដល់បុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យពលករក្នុងអំឡុង 30 ថ្ងៃចាប់ពីចាប់ផ្តើមជួល។
8. ថ្នាក់ត្រូវធ្វើឯកសារការប្រឹកប្រោះ ឈ្នួល និងប្រាក់ឈ្នួលធ្វើការក្នុងចុងឈប់សម្រាកទុកនៅកន្លែងធ្វើការ ដោយប្រាប់ពីឈ្មោះ-តួកូល តំណែងក្នុងការងារនសោទ អត្តសញ្ញាណប័ណ្ណ និងចូលឈ្នួលធ្វើការចុងឈប់សម្រាក ហើយឱ្យពលករសិញ្ញាណប័ណ្ណដើម្បីទុកជាភស្តុតាង ពេលដដែលមានការបង់ប្រាក់ឈ្នួល និងចូលឈ្នួលក្នុងចុងឈប់សម្រាក។

9. ការបើកបូកក់ឈ្មួញធម្មតា និងបូកក់ឈ្មួញក្នុងក្រុងប្រទេសម្បុក ត្រូវបើក ឲ្យពលករមិនតិចជាងមួយដងក្នុងមួយខែ។ បូកក់ចំណែកឲ្យបើកតាមដំណើរការក្នុងគុណ តម្លៃមិនលើសពី 3 ខែម្តង បើសិនជាថ្នាក់បើកយឹតត្រូវគិតជាការបូកក់ 15% ក្នុងមួយឆ្នាំ។ ក្នុងករណីតាំងចិត្តមិនព្រមបើកបូកក់ខែ ថ្នាក់ត្រូវបង់បូកក់បន្ថែម 15% នៃចំនួនបូកក់ឈ្មួញ លើលើមិនទាន់មានបើកចំនួន 7 ដង។

10. ការបើកបូកក់ឈ្មួញជាខែ ពលករត្រូវមានទទួលបូកក់ឈ្មួញមិនតិចជាងអត្ត រាបូកក់ឈ្មួញប្រៀបធៀបសម្របសម្រួល 30 ដង។

11. ថ្នាក់ត្រូវបើកបូកក់ឈ្មួញ និងចូលល្មើឈ្មួញធ្វើការងារក្នុងប្រទេសម្បុក តាមរយៈគណនីធនាគាររបស់ពលករ ដោយថ្នាក់ត្រូវជាអ្នកកាត់ចេញចូលចៃដន្យោងការបូកក់ ចូលគណនីរបស់ពលករ

12. ត្រូវឲ្យពលករឈប់សម្រាកប្រចាំឆ្នាំ ដោយក្នុងមួយឆ្នាំមិនតិចជាង 30 ថ្ងៃ ដោយមានទទួលបូកក់ឈ្មួញមិនតិចជាងប្រៀបធៀបសម្របសម្រួល។ បើពលករធ្វើការក្នុងប្រទេសម្បុក ត្រូវបង់បូកក់ឈ្មួញបន្ថែមមិនតិចជាង 1 ដងនៃបូកក់ឈ្មួញធម្មតា។

13. អនុញ្ញាតឲ្យពលករសុំចុះហប់លើតាមដំណើរការ ដោយមានទទួលបូកក់ឈ្មួញ មួយឆ្នាំមិនលើសពី 30 ថ្ងៃ។

14. ត្រូវបើកបូកក់ឲ្យពលករយ៉ាងតិច 50% នៃប្រៀបធៀបសម្របសម្រួល ក្នុងករណីដែល ពលករនៅជាប់ក្នុងប្រទេសជិតខាងដោយហេតុនៃការធ្វើការឲ្យថ្នាក់។

15. ត្រូវដំណើរការ ឬចេញជាថវិកានៃការបញ្ជូនពលករត្រឡប់ទៅក្នុងប្រទេសដើមកំណើត ក្នុងករណីដែលទូកលិច ពលករជួបគ្នាៈប៉ុន្តែ មានរបួស ឬសុខភាពប្រសើរ បើសិនជាបុគ្គលិករដ្ឋ បដិសេធការនាំពលករត្រឡប់ទៅក្នុងប្រទេសដើមកំណើត រដ្ឋមានសិទ្ធិទាញបូកក់ពីថ្នាក់។

16. ថ្នាក់ត្រូវមានអាហារ និងទឹកស្អាតត្រូវកុប្បន្តអនាម័យ បន្ទប់ទឹក ឧបករណ៍ពេទ្យ និងថ្នាំយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់និងសមស្របជាមួយការធ្វើការនិងរយៈពេលដែលពលករនៅលើទូក។

17. ថ្នាក់ដែលសេវាទូក រាត្រី បន្ត សម្របសម្រួល ថ្នាក់ត្រូវមានឧបករណ៍ ឬប្រព័ន្ធទំនាក់ទំនងតាមផ្ទះកាយណាមួយ ដដែលអាចផ្ញើសារបានមិនតិចជាង 1 មេកាបៃ (MB) សម្រាប់ពលករម្នាក់ក្នុង រយៈពេល 1 ខែ ដើម្បីអោយពលករមិនតិចជាង 1 ក្នុងចំណោម 4 នៃពលករទាំងអស់នៅលើទូកអាចទាក់ទង

បាននិងប្រើប្រាស់ក្នុងការទាក់ទងជាមួយបុគ្គលិករដ្ឋប្រតិបត្តិការសាច់ញាតិមានគុណភាពលើស លោ ដោយឲ្យថ្នាក់ត្រូវជាអ្នកកាត់ចេញបូកក់ទាំងស្រុង។ បើឧបករណ៍ខាងលើមិនអាចប្រើការបាន ថ្នាក់ត្រូវប្រើប្រាស់ថ្នាំមីក្រូជំនួសរហូតទល់តែជួសជុលរួច។

18. ថ្នាក់ត្រូវផ្តល់ចំណេះដឹងចំពោះពលករទាក់ទងនឹងការធ្វើការ ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ សុខភាព អនាម័យ ការរស់នៅ និងឧបករណ៍សុវត្ថិភាពលើទូកមុនធ្វើការ។

ព្រះរាជក្រឹត្យិជនអន្តោប្រវេស ឆ្នាំ 1979

ព្រះរាជក្រឹត្យិជនអន្តោប្រវេស ឆ្នាំ 1979 កំណត់ឱ្យជនបរទេស ប៊ីសិនជាសំនុំនៅក្នុងប្រទេសថៃលើសពី 90 ថ្ងៃហើយត្រូវបង្ហាញខ្លួន និងបញ្ជាក់ពីកន្លង លងៃសុំនាក់នៅដល់បុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យយជនអន្តោប្រវេស។

ការកំណត់ទោស

ក្នុងករណីដែលជនបរទេសរស់នៅក្នុងប្រទេសថៃលើសពី 90 ថ្ងៃ ត្រូវទៅ បង្ហាញខ្លួនជាមួយបុគ្គលិកត្រួតពិនិត្យយជនអន្តោប្រវេស។ ប៊ីសិនជាជនអន្តោប្រវេស មិនមានមកបង្ហាញខ្លួនក្នុងពេល 90 ថ្ងៃ ត្រូវធ្វើការសុំវងៃយល់ពីចុហប់ និងការផាកពិន័យដូចខាងក្រោមនេះ៖

1. ការបង្ហាញខ្លួនសម្រាប់ជនអន្តោប្រវេសដែលរស់នៅលើស 90 ថ្ងៃ មិន មនៃជាការសុំរស់នៅបន្តក្នុងព្រះរាជាណាចក្រនោះទេ។
2. ជនអន្តោប្រវេស ធ្វើដំណើរចេញពីព្រះរាជាណាចក្រ រ ពេលដែលធ្វើដំណើរត្រលប់មកវិញ ត្រូវចាប់ផ្តើមរាប់ពេល 90 ថ្ងៃថ្មីម្តងទៀត។
3. ក្នុងករណីដែលជនអន្តោប្រវេសរស់នៅលើស 90 ថ្ងៃ ដោយមិន មានផ្តល់ដំណឹងអំពីកន្លងលងៃសុំនាក់នៅ ឬបង្ហាញខ្លួនយឺតជាងការកំណត់ ត្រូវមកបង្ហាញខ្លួន ដោយខ្លួនឯង ដោយត្រូវផាកពិន័យចំនួន 2,000 ហាត ឬជនអន្តោប្រវេស ត្រូវចាប់ខ្លួនមិនថាក្នុងករណីណាមួយ ត្រូវផាកពិន័យចំនួន 4,000 ហាត។

ការសុំជំនួយនៅក្នុងប្រទេសថៃ

ប៊ីសិនជាជួបបញ្ហាអំឡុងពេលធ្វើការនៅប្រទេសថៃ អាចទាក់ទងសុំទទួលជំនួយពីអង្គការពន្យារពេល៖

1

ស្ថានទូតកម្ពុជា ប្រចាំប្រទេសថៃ
ផ្ទះលេខ 518/4
ផ្លូវប្រាក់ធាអុធិ(ប្រកាសកំផែង 39)
សង្កាត់រាំងចងឡាង ទីក្រុងបាងកក

2

ដួងដល់ដំណឹងបន្ទាន់នៅអគ្គនគរបាលជាតិ
Hot Line 191

3

ឈឺថ្នកាត់បន្ទាន់
ផ្ទះដល់ដំណឹងមកលង
ទូរស័ព្ទទទួលបន្ទាន់
Hot Line 1669

4

ការសុំទទួលជំនួយកុំនុងប្រទេសថៃរបស់កូរ
ស្ទង់ការងារ

- មានបញ្ហាផ្លូវចិត្តពលករត្រូវទាក់ទងកូរស្ទង់ការងារ លេខបន្ទាន់ **Hot Line 1506**
- ដាក់ពាក្យបណ្តឹងការងារគុមារមនុស្សសធម៌ www.labour.go.th/helpme ឬ **Hot Line 1546**

• សុំការពិភាក្សាសាលានៅ ការកកស្ទះរងជួរកកាន់អំឡុងពេលចាំជំនួយពីអង្គការពន្យារពេលពាក់ព័ន្ធ នាមនុទីជំនួយពលករមនោសីល 10 មណ្ឌលដលៃសុចិត្តនាមនុទីសុវែរកការងារប្រចាំខេត្ត ដូចតទៅនេះ

មណ្ឌលជំនួយពលករមនោសីលខេត្តតាកែវ
ទូរស័ព្ទ **0 2395 5991-2**

មណ្ឌលជំនួយពលករមនោសីលខេត្តសៀមរាប
ទូរស័ព្ទ **0 3446 9327**

មណ្ឌលជំនួយពលករមនោសីលខេត្តឆ្នួលប៊ុនរ៉ានី
ទូរស័ព្ទ **0 3839 8057**

មណ្ឌលជំនួយពលករមនោសីលខេត្តឆ្នួលប៊ុនរ៉ានី
ទូរស័ព្ទ **09 8123 4250**

មណ្ឌលជំនួយពលករមនោសីលខេត្តតាកែវ
ទូរស័ព្ទ **0 5556 3639-40**

មណ្ឌលជំនួយពលករមនោសីលខេត្តខនគនៃ
ទូរស័ព្ទ **0 43330197-9 ត្រាប់ 24**

មណ្ឌលជំនួយពលករមនោសីលខេត្តគណជសីម៉ា
ទូរស័ព្ទ **08 6468 7563**

មណ្ឌលជំនួយពលករមនោសីលខេត្តភ្នំពេញ
ទូរស័ព្ទ **09 3795 8855**

មណ្ឌលជំនួយពលករមនោសីលខេត្តស្វាយរៀង
ទូរស័ព្ទ **08 8752 5925**

មណ្ឌលជំនួយពលករមនោសីលខេត្តសៀមរាប
ទូរស័ព្ទ **08 8591 0091**

5

កុំនុងករណីធ្វើដំណើរចូល
ប្រទេស ក្នុងប្រទេស
ការិយាល័យប្រឹក្សាសម្រាប់
ការងារសេរី ទូរស័ព្ទទទួលបន្ទាន់

1178

6

ក្នុងករណីត្រូវរំលោភបំពានសិទ្ធិ
ទូរស័ព្ទបន្ទាន់មកកាន់លេខ
ការិយាល័យក្រុមប្រឹក្សាភិបាល
សិទ្ធិមនុស្សជាតិ

Hot Line 1377

7

ប៊ីសិនមានការសង្ស័យ
ឬជួបការជួញដូរមនុស្ស
ទូរស័ព្ទបន្ទាន់មកកាន់លេខ
មជ្ឈមណ្ឌលជំនួយសង្គម
ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍សង្គមនិងសន្តិសុខមនុស្ស

Hot Line 1300

สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว

เชียงใหม่

กรมการฝึกหัดงาน กระทรวงแรงงาน

กระทรวงการต่างประเทศและแรงงาน: กรมการฝึกหัดงานและแรงงาน

สายด่วน 1694

ศูนย์บริการ 1694

www.doe.go.th